

Секаһ Ислам

АЗЭРБАЙЧАНЫН халг шири Сәмәд Вурғун вахты илә демишидир: «Мән Ислама камил охујан кими бахырам. О, «Жетим секаһ»ы елә охујур ки, бүтүн мәчлиси элинә алыр. Исламын жаҳшы чәһәти одур ки, онун «секаһ»ларында Азәрбајҹан руһу даһа чохдур».

Дөгрүдан да беләдир. Ислам Абдуллајев һәигиги сәнәткар иди. О, Азәрбајҹан вокал сәнәтинин ән көркәмли нұмајәндәләриндән бири кими таныныр.

Ислам Эбдул оғлу Абдуллајев 1876-чы илин декабрында Шуша шәһәриндә анадан олмушдур. О, илк тәһисилини дә бурада — шәһәр мәктәбиндә алмышдыр. Мәктәб илләри Исламда мусигијә чошғун һәвәс ојатмышдыр. Буну атасы Эбдул киши нисс етсә дә оғлuna мусиги муәллимү тутмаг имканы јох иди. Бир тәсадүф Исламы мусиги аләмина кәтириб чыхартады. Соңалар Ислам Абдуллајев өзү шаир Нәввабын «Хәнәндәләр мәчлиси»нә дә'вәт олунмасыны белә шәрһ едириди: «Сәрин жаз күнләринин бириндә атам евимизи тә'мир етдирирди. Усталар бүтүн иши гурттардыгдан соңра бөյүк, сал бир даши икинчи мәртәбәјә галдырыб пилләкәнин башына гојмалы идиләр. Үч уста, атам вә мән нә гәдәр чалышдыгса, даши јериндән галдыра билмәдик. Вәзијјәти белә көрән атам усталардан бириң мұрачиәтлә деди:

— Aj Александирвэ! Қәлин, бир гәдәр јорғунлуғунузу алын, соңра көрәк нә олур.

Усталар тут ағачынын көлкәлијиндә отурууб чај ичир, динчәлирдиләр. Бу заман атам мәни ҹағырыб деди:

— Бала, сән дә бизим үчүн бир-ики ағыз де.

Үчлүк. Ханәндә Секаһ Ислам, тарзэн Сәлжанлы Ширин, каманчачы Левон Гараханов
(Бакы, 1912-чи ил).

Мән пилләкәндә отууруб «Гарабағ шикәстәси» охудум. Бир дә нә көрсәм јахшыды: дарвазамызын ағзы адамла долуду. Чамааты көрәндә утанараг евә гачдым. Һәјәтә јығышанлар атамдан хәниш етдиләр ки, мән бир дә охујум. Атам әлачсыз галыб деди:

— Ханишинизи јеринә јетирәрәм, бу шәртлә ки...

— Эбдүл әми, ахы шәртин нәдир?

Атам құлумсәјәрәк деди:

— Бу даши пилләкәниң башына галдырасыныз.

Кәнчләр голларыны чырмаябы, усталарын көмәжи илә даши лазым олан јерә гојдулар. Атам мәни јанына чағырыб меһрибанлыгla деди:

— Ислам, чых дашиң үстә, чамаат учун бир шеј оху.

Мән о заман тәзәчә өјрәндидиим «Гарабағда бир дәнәсән» маһнысыны охудум. Гуртаранда һамы мәни алғышлады. Бир гоча киши атама деди:

— Ай Эбдүл, елә дејирсән касыбам. Бундан да бөյүк вар-дәвләт истәјирсән?»

Кәнч Исламын мәлаһетли сәсіндән хәбәр тутан шаир Нәвваб ону «Ханәндәләр мәчлиси»нә чөлб едир. Ислам Абдуллаев өз хатирәсіндә жазыр ки, мән Нәввабын мәчлисіндә илк дәфә о дөврун мәшһүр ханәндәләриндән Мәшәди Исини, Һачы Һүсүнү, Мирзә Мухтары, Әдәли Исмаїлы, Кештазлы Һәшиими динләмишәм, онлардан дәре алмышам. Мән һәмін мәчлисіда Һачы Һүсүдән «Секаһ», Мәшәди Исадән «Маһур», Кештазлы Һәшиимдән «Баяты-Гачар», Мирзә Мухтардан «Раст», Әдәли Исмаїлдан «Раһаб» вә с. муғамлары өјрәндим. Лакин өзүм дә билмирәм, нәдәнсә бу муғамлар ичәрисіндә мәни даһа чох чөлб едән «Секаһ» муғами иди. Рәһмәтлик Садыг тарыны дөшүнә алан кими мәним учун «Секаһ» чаларды. Мәни динләјән уста Һачы Һүсу исә бу муғама жени-жени күшәләр, халлар әлавә едіб мәндән онлары тәкрар етмәйи тәләб едәрди..

Кәнч Ислам белә бир муһиттә мусиги елминин инчәликләрини өјрәнир, мәчлисләрдә ханәндә кими тез-тез чыхыш едирди. Онун илк мүстәгіл чыхышы көркәмли тарзән Садыгчаны оғлу Эседулланың төјүнда олмушшур. Тојун ахырынчы кечесіндә шаир Нәвваб тојун «пад-шаһы» Әллаф Қәрбәлајы Шүкүрдән хәниш едир ки, Исламын «Секаһ» охумасына ичаза версин. Һәмін кечә Ислам тарзән Арсен Ярамышевин вә каманчачы Гостинин мушајиәти илә «Секаһ» охујур. Исламын јаныглы бир сәслә, лирик тонда «Секаһ» охумасы мәчлис әһлини, һәтта орада иштирак едән мусигичиләри һејран едир. Бурадакы илк чыхышдан соңра Исламын шәһрәти артыр. О тез-тез Гарабағ, Кәнчә, Шәки, Ширван махалларының ел шәнликләrinә дә'вәт едилер. Чох җекмір ки, Исламын сәси Иран мәчлисләриндән қәлир. Кәнч ханәндә Ираның Рәшт шәһәриндә мәчлисләрин бириндә Техран ханәндәләри Рубабә ханым, Сидгүйә ханым вә Гәмәр Мүлүк ханым илә јаҳындан таныш олур. Исламын һәмін мәчлисдә тарзән Мәшәди Зеңялны мушајиәти илә охудугу муғамлар, хүсусилә «Секаһ» охумасы динләјиличеләри һејрәтдә гојур. Иран сәнәткарлары Исламын јаныглы сәсінә вә зәнкин јарадычылығына јұксек гијмәт верир, она һејран олдугларыны билдирирләр.

ХХ әср Азәрбајҹан мусиги мәдәнијәти тарихиндә «Секаһ» муғамы Ислам Абдуллаев кими мүкәммәл вә инчә зөвглә охујан икінчи бир ханәндә олмамышдыр. Сеид Шущински сөјләјерди ки, Ислам олан мәчлисдә нә Чаббар, нә Әләскәр, нә Кечәчи Мәһәммәд, нә дә мән «Секаһ» охумаздыг.

Һәгигәтән белә иди. Исламын охудугу «Секаһ», хүсусила «Јетим секаһ» нәники Загафазијада, һәтта бүтүн Жаҳын Шәргдә мәшһүр иди. Мәһз буна көрә дә, халг ону «Секаһ Ислам» адландырышыды.

Ислам гәзәлләри сәлис вә чох аjdын бир ләһчә илә охујуб динләјиличиләрә чатдырмасы илә дә мұасирләриндән фәргләнмишdir. Исламын јетмиш беш ил бундан әvvәл граммофон валына жазылмыш «Јетим секаһ»ында шаир Гумринин «Кечәр гүрбәтдә өмрүм аh илә, бир һәмзәбанның јох» мисрасы илә башланан мәшһүр гәзәлинин сөзләри чох аждын вә тә'сирлидир.

Исламын ифачылыг габилиjjәtinә јұксек гијмәт верән севимли мүғәннимиз Бүлбүл жазмышдыр: «Ислам фарс гәзәли охумаз иди. О, Азәр-240

бајчан шаирләринин гәзәлләрини, Фүзулини, Закири охујарды. Ислам «Секаһ»ы о гәдәр көзәл охујарды ки, она гулаг асдыгча адамын үрәји титрәјирди...»¹

Исламын «Секаһ»ы кәңч ханәндәләр үчүн мәктәб олмушшур. Тәсадуфи дејилдир ки, о заман кәңч ханәндәләрдән Маһмуд Имамгулу оғлу, Эскәр Гурбанов, Эли Чавад оғлу, Әбдуrrәһман Фәрәчов, Муса Шушински, Чәмил Мәммәдов, Бүлбул, Хан Шушински, сонralар исә Зүлфү Адыкәзәлов, Һәшим Кәләнтәрли, Сүрәјja Гачар, Пәсхан Чәлил, Зејниш Мәшәди Чәфәр оғлу вә башгалары «Секаһ» охујаркән, мәһз Ислам Абдуллајеви тәглид едирдиләр.

Мә'лумдур ки, «Секаһ» муғамы Іахын Шәрг өлкәләриндә, хүсуси-лә Азәрбајчанда даһа чох јајымыш вә интишар тапмыштыр. «Секаһ» муғамыны хүсуси бир зөвглә охумагда Азәрбајчан ханәндәләре Шәрг сәнәткарларыны һәмишә керидә бурахмышлар. Бу факты Иранын мәшһүр мусигишүнасларындан Руһулла Халиги, Әлинәги Вәзири вә башгалары да е'тираф етмишләр.

Азәрбајчан халгы «Секаһ» муғамыны бүтүн муғамлардан даһа чох севир. Һеч тәсадуфи дејилдир ки, бир сыра тәсниф, маһны вә ојун һавалары «Секаһ» муғамы устүндә гурулмушшур. «Секаһ» муғамы халг арасында кениш јајымыш, мүғәнниләр тәрәфиндән севилә-севилә охунмушшур.

1901—1905-чи илләрдә Ислам Абдуллајев тарзән Гурбан Пиримова бирликдә Гарабағ, Кәңчә мәчлисләриндә чыхыш етмишdir. Гурбан Пиримов дејирди ки, Мән биrinчи дәфә мәчлисдә Исламла чыхыш етмишәм. Исламын «Секаһ»ына сөз ола билмәз. О, «Jetim секаһ»ы охујанда елә бил дағы-даши дилә кәтирирди.

Ислам бүтүн муғамлары, хүсусилә минор руһу муғамлары һәддиндән артыг көзәл охумушшур. Шүбәсиз ки, «Секаһ» «Маһур», «Чанаркаһ», «Шүштәр» муғамларына нисбәтән јүнкүл, һәм дә садә муғамдыр. Лакин бунунла белә «Секаһ»ы олдуғу кими ифа етмәк бу муғамлара нисбәтән бир гәдәр чәтинидir. Она көрә дә һәр ханәндә «Секаһ» охуја билмәз. Бу муғам ханәндәлән сон дәрәчә мәһарәт, усталыг тәләб едир. «Секаһ» охујан ханәндән сәсindә тембр көзәллийндән башга мәлаһәтлийк, һәјатилийк, емосија вә техники чәһәтләр күчлү олмалыдыр. Һәм дә ханәндә күшәханлыгда уста олмагла инчә халлар, яныглы нәфәсләр, гәшәнк хырдалыглар вурмағы бачармалыдыр. «Секаһ» охујан муғәнни бүлбул кими чә-чәһ вуруб динләйичини һејран етмәлидир. «Секаһ» охујан ханәндәдә сәс көзәллийндән башга истедаый олмасы да шәртдир. Экәр ханәндә истедаадлыдырса, Бүлбул демишкән, муғамын мелодик хүсусијәтләрини дүзкүн дуурса, шे'рин мәзмунуна дәрин нүфуз едирсә, онун ифасы да тәбиин вә сәмими олар. Дәрһал гәлбләрә һаким кәсиләр.

¹ Бах: Бүлбул. «Муғамат вә халг маһнылары һагында (әлјазмасы). Азәрбајчан ССР Мәдәнијјәт Назирији, Мә'марлыг вә Инчәсәнәт Институтунун архиви, говлуг № 41.

Бутун бу кејфијјэтләрин һамысы Исламын истәр сәснәндә, истәрсә дә ифачылыг мәһәратиндә чәмләшмишиди. Мәһз буна көрә дә о, «Секаһ»ы бутун ханәндәләрдән даһа шириң, рәван вә даһа тә'сири охујурду.

Бир дә «Секаһ» башга муғамла-ра нисбәтән динләјичидә ешг, сев-ки вә мәһәббәт дүйгесине даһа күчлү ојадыр. Буна көрә дә ханәндә «Секаһ»ы (хүсусилә «Жетим секаһ»ы) сон дәрәчә яныглы, нис-килли вә һәзин охумалыдыр. Шуб-һәсиз ки, «Секаһ» үчүн һәр гәзәл я-рамыр. Ханәндәнин сечдији гәзәлләрин әкәрийјәти интим-лирик ма-нијјәтли, сон дәрәчә кәдәрли сөз-ләрдән ибарәт олмалыдыр. Мәсәлә бунунла битмир. Гәзәли динләјичи-јә дүзкүн чатдырмаг үчүн ханәндә-дә мүтләг айдын диксија олмалы-дыр. Мәһз Исламын бир устүнлүјү дә охудуғу, гәзәлләрин һәр мисра-сыны, һәр кәлмәсини айдын вә сәлис тәрәздә тәләффүз етмәсindә иди.

Мә'лумдур ки, бизим муғам мусигисиндә үч «Секаһ» нөвү мәш-һурдур. Бунлар: «Забул-секаһ»ы вә jaхуд «Орта секаһ», «Мирзә Һүсейн секаһы», бир дә «Жетим секаһ»ды (бә'зән буна «Харич секаһ» да деири-ләр). Ислам Абдуллаев бу секаһларын үчүн дә өзүнәмәхсүс фәрди усталыгла охумушшур. Бир секаһ устасы кими Исламын охудуғу «Жетим секаһ» даһа мәшһурдур. Ону да демәк истәрдим ки, «Жетим секаһ»ын кәдәрли сәсләнмәсисин бир сәбәби дә бу муғам үчүн сечилән гәзәлләрин мәтнинин бәдбин вә гүссәли олмасыдыр. Шуб-һәсиз ки, бу-рада «Секаһ»ын гәмли сәсләнмәси ханәндәнин һәм сәс тембриндән, һәм дә ифачылыг манерасындан чох асылыдыр. «Жетим секаһ»ы охујан ханәндәнин сәси сон дәрәчә мәләнәтли олмагла, ejni заманда һәддин-дән артыг јумшаг вә һәзин олмалыдыр. Мәһз белә бир сәс кејијјәтләри олан Ислам өзүнәмәхсүс гәшәнк халлар, нискилли нәфәсләр вә инчә хырдалыгларла «Жетим секаһ»ына мелодик бәзәкләр вурур, му-ғамын даһа шириң, даһа кәдәрли вә һәзин сәсләнмәсисе наил олурду. Буна көрә дә динләјичиләр онун секаһындан дојмаздылар.

Исламын охудуғу секаһлар динләјичиләри елә овсунларды ки, он-лар Ислам олмајан мәчлисләрдә ханәндәләрдән мәһз Исламын охуду-ғу «Секаһ»ы тәкраг етмәй тәләб едириләр.

Сејид Шушински хатирәләриндә белә бир мараглы әһвалат сөј-ләјир: «Бир күн мән Ағдашда тој мәчлисендә оларкән мәндән «Секаһ»

Секаһ Ислам Кәйчә мусигичиләри арасында (архада солдан 6—38) (1922-чи ил).

охумағы хәниш етдиләр. Мән чамаатын хәнишини јеринә јетирәрәк «Мирзә Ңүсеңі секаһ» охудум. Мән «Секаһ» охујуб гуртaran кими динләјициләрдән бири мәнә мұрачиәт етди:

— Аға, биз «Секаһ» истәјирик.

Мән белә күман етдим ки, о, «Забул секаһ»ы охумағымы истәјири. Мән ону да охудум. Лакин көрдүм ки, тамашачылар јенә разы галмадылар. Вәзијјети белә көрән тарзән Рзабала мәнә деди:

— Аға, јәгин бунлар «Жетим секаһ»ы истәјиrlәр.

Мән:

— Нейнәк онда тары көклә.

Мән «Жетим секаһ»ы да охујуб баша вуранда мәчлисдә ёjlәшән бир ағсаггал дилләнді:

— Аға, сән нә чүр «Секаһ» охујурсан ки, орада «Кечәр гүrbәтдә өмрүм аһ илә, бир һәмзәбаным јох» сөзләрини ешитмирик?

Мән һәмин дәгигә дәрк етдим ки, мәчлис һамылыгla Исламын «Секаһ»ыны охумағымы истәјири. Тәзәдән «Жетим секаһ»ы башладым вә Исламын һәмишә охудуғу шаир Гумирин мәшнүр гәзелләrinдән истифадә етдим... Мәчлиси көрүнмәjәn алғыш вә разылығ сәдалары бүрүдү... Онда мәнә аjdын олду ки, нә тәhәр дејәрләр: «Гара гызын дәрди вар имиш», јәни тамашачыларын дәрди адичә «Секаһ» јох, мәнә Исламын «Секаһ»ыны динләмәк дәрди имиш...»

Исламын «Секаһ сәркүзәштләри» сохруд. Бүтүн бунлар онун нәтичеси иди ки, Исламын охудуғу «Секаһ» халга даһа жаҳын, онун үрәjинә јол тапан, онун кәдәринә дә, севинчинә дә шәрик олан, бир сөзлә, халғын руһуну охшајан «Секаһ» иди. Халг да һәмишә Исламын «Секаһ»ыны динләмәjи тәләб едирди... Бу тәләб исә һаглы тәләб иди.

Ислам «Секаһ»ы бир нечә формада — өзү дә тәкрура жол вермәдән охумушдур. Буну субут етмәk үчүн бизим әлимиздә Исламын 70—75 ил бундан эввәл граммофон валларына охудуғу секаһларын јазысы вардыр. Бу секаһлары сәсләндирдикдә, диггәтлә динләjиб мелодик хүсусијjәтләрини тәhилil етдикдә, истәр гурулуш, истәрсә характерчә бир-биринә бәнзәмәjиб хеjли фәргләндijини көрмәк олар.

Бу секаһларын һамысы үслуб вә ifадә e'тибары илә бир тәмәл үзәриндә, јәни Гарабағ вокал мәктәбинин тәмәли үзәриндә гурулмушдур. Бу исә тәсадуфи дејилдир. Чүники «Секаһ» охумагда Гарабағ хәнәндәләри өз мәhәрәт вә усталиглары чәhәтдән сечилмишләр. Эбәс жерә демәjибләр: «Секаһ»ы охујан гарабағлы олмалыдыр».

1905-чи илин ахырларында Чаббар Гаряғды оғлу Кәнчәjә тоj мәчлисингә дә'вәт олунур. Бөյүк сәнәткарын бураja қәлмәси мусиги һәвәскарларыны севинцирир. Чаббар Гаряғды оғлунун зәнкин сәсини ешитмәk үчүн һәмин тоja башга сәнәткарларла бирликдә кәnч тарзән Гурбан вә Ислам да қәлмишдиләр. Мәшнүр хәнәндә бир нечә муғам вә тәсниf охудугдан соң Исламын «Секаһ» охумасыны хәниш едир. Сонralар Ислам Абдуллајев бу әhвалаты белә нәгл едирди: «Мән Чаббарын хәнишини ешидәндә елә бил бутүн аләми мәнә бағышладылар. Мән севинчимдән, һәм дә һәjәчанымдан билмирдим нә едәм. Кәzәл инсан вә гаjыкеш бир мүәллім олан Чаббарын гаршысында охумаг мә-

Ислам Абдуллаев сәнәт достлары вә шакирдләри илә бирликтә
(Ағдам, 1930-чу ил).

ним үчүн бәйүк бир имтаһан иди. Мән Гурбаның гулағына пычылдадым:

— Э, Құлаблы баласы, өзүнү жығыштыр ha... Көр кимин гаршысында чалырсан.

Доғрудан да, Гурбан бир гәдәр өзүнү итирмишди. Мән «Секаһ»ы охујуб гуртараңдан соңра Җаббар Гурбаның чалмағыны тә'рифләјиб, ахырда мәнә деди:

— Елоғлу, кәлсәнә, Гурбан буқундән мәниммәл чыхыш етсін. Мән Җаббарың хәнишини жерә салмадым. Беш ил ѡолдашлыг етдијим Гурбандан ажырыйдым».

Бу һадисәден соңра Ислам Абдуллаев узун илләр мәшһүр тарзәнләрдән Мәшәди Зејнал, Мәшәди Әмировла, соңralар исә Ширин Ахундов, Татевос Арутунјан, каманчачы Мосес вә Левон Гарахановла бирликтә чалыб-охумушшур.

1910—1915-чи илләрдә «Спорт-Рекорд» вә «Екстрафон», «Пример-рекорд» акционер әменијјәтләринин дә'вәти илә Ислам Абдуллаев өз сәсими граммофон валына јаздырыр. О, «Жетим секаһ», «Баяты-Құрд», «Құрду-Шаһназ», «Баяты-Гачар», «Шүштәр», «Маһур-Һинді», «Шикәстей-фарс», «Чаллапаг», «Сәттархан», «Сүсән сүнбүл», «Ахшам олду», «Јери, дам устә жери», «Һәр нә олду, мәнә олду» вә саир муғам, тәсниф вә ел маһыларыны сон дәрәчә орижинал, лирик тонла охумушшур.